

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 450635 22 Rev
Sarajevo, 07.07.2022. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fatime Mrdović kao predsjednice vijeća, Amre Hadžimustafić i Fatime Imamović, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D.B. iz S., ..., u revizionom postupku zastupane po punomoćniku Slavenu Dizdar, advokatu iz Advokatskog društva „Marić&Co“ d.o.o. Sarajevo, Ulica Mehmeda Spahe broj 26, protiv tužene Razvojne banke Federacije Bosne i Hercegovine, Sarajevo, Ulica Igmanska broj 1, zastupane po punomoćniku Dr.iur. Nedimu Ademović, advokatu iz Sarajeva, Ulica Titova broj 58/IV, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 11.000,00 KM (pravilno: 256.401,12 KM), odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 450635 16 Rsž od 02.09.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.07.2022. godine donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbijaju se zahtjevi parničnih stranaka za naknadu troškova nastalim u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 450635 14 Rs od 04.03.2016. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice da joj tužena na ime razlike plaća za period od 01.04.2011. godine do 31.03.2014. godine isplati ukupan iznos od 256.401,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesečne iznose, bliže naznačene u izreci prvostepene presude i da za tužiteljicu uplati pripadajuće doprinose za penzijsko osiguranje uz naknadu troškova parničnog postupka. Tužiteljica je obavezana da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 3.135,30 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 450635 16 Rsž od 02.09.2021. godine žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljica zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da sud reviziju usvoji, pobijanu presuda preinači i usvoji tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka uvećanih za troškove sastava revizije u iznosu od 1.167,66 KM.

Tužena je podnijela odgovor na reviziju. Traži troškove sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.170,00 KM.

Revizija nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga propisanih odredbom člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 53/03, 73/05 i 19/06 i 98/15) ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora i u revizijskoj fazi postupka je zahtjev tužiteljice za isplatu razlike plaća po odredbama Kolektivnog ugovora za granu finansija za period od 01.04.2011. godine do 31.03.2014. godine, opredijeljen prema nalazu vještaka finansijske struke od 19.01.2016. godine sa kamatama i troškovima postupka, te zahtjev za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za isti period.

Iz relevantnih činjeničnih utvrđenja prvostepenog suda, koja je kao pravilna i potpuna prihvatio i drugostepeni sud, proizilazi da je tužiteljica u spornom periodu bila zaposlenik tužene i obavljala poslove Izvršnog direktora za istraživanje, razvoj i kreditiranje na osnovu Menadžerskog ugovora zaključenog 18.12.2008. godine sa Predsjednikom Uprave tužene i odredbama Aneksa I Ugovora, zaključenim 24.07.2009. godine.

Članom 8. stav 1. Ugovora određeno je da Izvršni direktor ima pravo na mjesečnu neto plaću u iznosu od 3.980,00 KM, s tim da Predsjednik Uprave uz saglasnost Nadzornog odbora Banke može u toku trajanja ugovora izvršiti korekciju plaća Izvršnom direktoru (stav 2.). Članom 9. Ugovora regulisan je način isplate posebne nagrade pod nazivom „premija za uspjeh“.

Članom 1. Aneksa I ugovora član 8. ugovora se mijenja i u bitnom glasi: „Na osnovu odluke Nadzornog odbora Razvojne banke Federacije BiH o utvrđivanju plaća Uprave Razvojne banke Federacije BiH broj 5652-II/09 od 09.06.2009. godine, osnovna neto plaća izvršnog direktora utvrđuje se u odnosu na tromjesečni prosjek neto plaća svih zaposlenika Banke, izuzev članova Uprave, po koeficijentu 3,7 prosječne neto isplaćene plaće“.

Vještačenjem po vještaku finansijske struke utvrđena je razlika plaća po Granskom kolektivnom ugovoru i primljenih iznosa po Menadžerskom ugovoru. Vještačenjem je utvrđeno i da je tužiteljici plaća isplaćivana prema Menadžerskom ugovoru i Aneksu Ugovora, te da nema razlike između obračunate plaće po Ugovoru i isplaćene plaće. Odlukom tužene od 25.07.2014. godine tužiteljica je razriješena dužnosti izvršnog direktora.

Polazeći od navedenih činjeničnih utvrđenja, a posebno imajući u vidu da je tužiteljici plaća isplaćivana na način kako je ugovoreno Menadžerskim ugovorom, nižestepeni sudovi su pravilno odlučili kada su odbili tužbeni zahtjev tužiteljice.

I po ocjeni ovog suda odluka drugostepenog suda o odbijanju tužbenog zahtjeva je pravilna.

Predmetni Menadžerski ugovor i Aneks Ugovora se temelji na odredbama Zakona o obligacionim odnosima i ima obilježja ugovora o djelu (član 600. i 623. ZOO), pa se i

način obračuna plaće menadžera može ugovoriti drugačije nego što je to propisano Zakonom o radu i kolektivnim ugovorom.

Kod utvrđenja da je tužiteljici u utuženom periodu isplaćivana plaća na način kako je ugovoreno, tužiteljica ne može tražiti razliku plaće prema odredbama Granskog kolektivnog ugovora.

Kolektivnim ugovorom za granu finansija, odredbom člana 26. (plaće) stav 8. propisano je da se taj član ugovora ne primjenjuje na generalnog direktora i članove uprave koje postavlja ili imenuje uprava ili drugi nadležni organ.

Plaća tužiteljice kao Izvršnog direktora i člana Uprave je ugovorena, određivana i isplaćivana na način kako su se ugovarači dogovorili u Ugovoru i Aneksu Ugovora.

U reviziji, kao i tokom postupka pred nižestepenim sudovima, tužiteljica upućuje na primjenu Granskog kolektivnog ugovora, po kom ugovoru da joj pripada razlika plaća, kao povoljnijem pravu, prema odredbi člana 3. stav 3. Općeg kolektivnog ugovora za teritorij Federacije BiH.

S obzirom da su prava tužiteljice, a tako i plaće i obračun plaća ugovoreni Menadžerskim ugovorom drugačije nego što je to propisano Zakonom o radu i kolektivnim ugovorom, ostvarivanje prava iz Menadžerskog ugovora tužiteljica ne može tražiti primjenom drugih izvora radnog prava, nego samo na način kako je to ugovoreno.

Menadžerski ugovor i Aneks I Ugovora su primjenjivani za svo vrijeme njegovog trajanja na način kako je ugovoren obračun plaća. Obračun plaća se ne vrši na osnovu Zakona o radu i Granskog kolektivnog ugovora, pa se i odnosi stranaka, obaveza isplate plaće i prava na plaću procjenjuju na temelju sadržaja navedenog ugovora.

Nalaz vještaka finansijske struke, na osnovu kojeg tužiteljica opredjeljuje tužbeni zahtjev, nižestepeni sudovi ne prihvataju jer isti nije od značaja u predmetnom sporu, ali ne zbog pogrešnog obračuna primjenom parametara iz različitih osnova (koeficijenta iz ugovora, a osnovice iz Granskog kolektivnog ugovora), kako navode u obrazloženju, nego iz razloga što se plaća tužiteljice ne obračunava po Granskom kolektivnog ugovoru.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, revizija je odbijena na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Odluka o troškovima revizijskog postupka je donesena na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP-a u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. stav 1. ZPP-a, a zahtjevi stranaka su odbijeni iz razloga što tužiteljica sa revizijom nije uspjela, dok troškovi za sastav odgovora na reviziju nisu bili potrebni radi zaštite prava tužene u ovoj parnici.

Predsjednica vijeća
Fatima Mrdović, s.r.